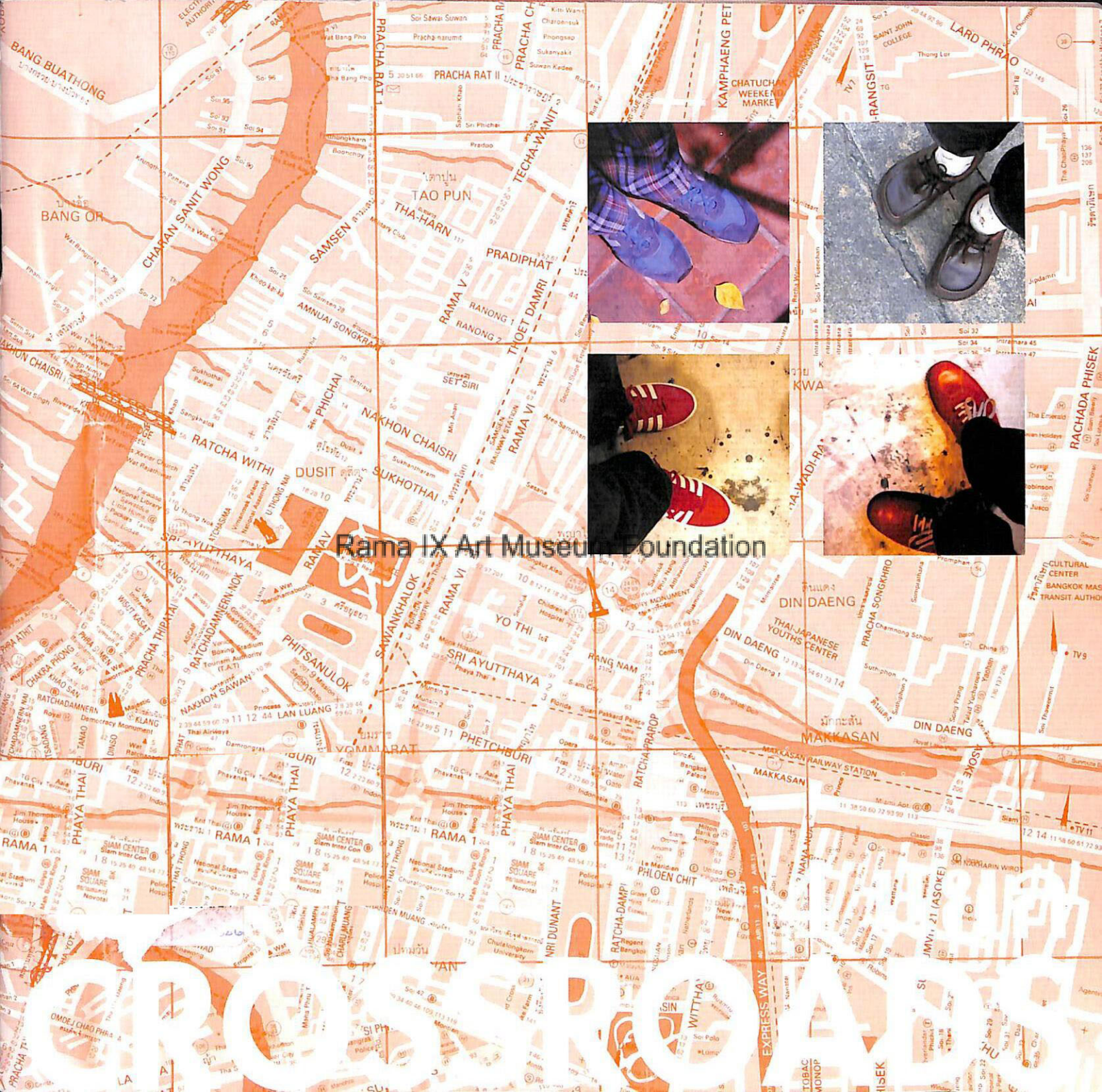
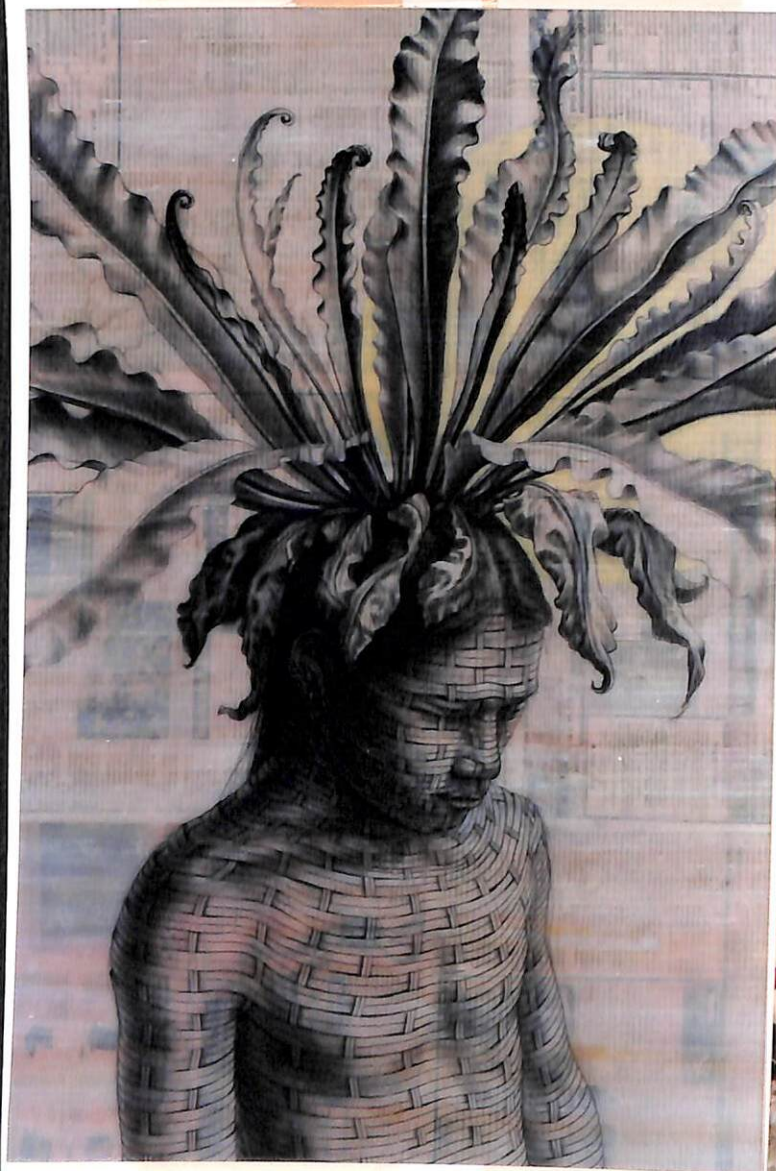

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

4

๒๒

ย

ก

CROSSROADS

art exhibition "Crossroads" by

- **Nopadon Chotasiri**
Born in Thung Song, lives and works in Bangkok
- **Amrit Chusuwan**
Born in Thung Song, lives and works in Bangkok
- **Phaithoon Chongthong**
Born in Trang, lives and works in Bangkok
- **Kongsak Gulglangdon**
Born in Chiyapoom, lives and works in Bangkok

Rama IX Art Museum Foundation

เรื่องเล่าที่สี่แยก

สังคมไทยเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความคิดใหม่จากกระแสความเคลื่อนไหวต่างๆ โถมเข้ามารวดเร็ว ความเป็นไปที่เกิดขึ้นมองไม่ค่อยเห็น แยกแยะไม่ค่อยออกว่าจะเกิดขึ้นแล้วเป็นไปแบบไหน

นึกไป... คิดไป... และ...

ผมเดินออกจากมหาวิทยาลัยศิลปากร แบบงงๆ... ผลอดตัว... กว่า จะรู้สึก มายืนอยู่ท่ามกลางสี่แยก มองไป ตรงหน้าเห็นบริเวณท่าช้าง มีรถตุ๊กๆ จอดเต็มไปหมด ชาวต่างชาติ ทั้งฝรั่ง จีน ญี่ปุ่น เดินไปมา ขวักไขว่ ทุกคนมุ่งตรงมายังวัดพระแก้ว

ผมเห็น พี่เขียน นกตล ไซตะสิริ สวมเสื้อยืดสีแดง กางเกง สีขาว รองเท้าสีดำ บนหลังสะพานเป้ วันนี้เขาไม่ใส่หมวก ทำให้เรา เห็นผมบนศีรษะของเขาขาวโพลน พี่เขียน มีฝีมือลายมือทางด้านการถ่ายภาพสูง ราวๆ ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๖ ชอบวาดภาพแบบนามธรรม เป็นเรื่องสีแสง ใช้เทคนิคสีสเปรย์ เพราะสมัยนั้น เทคโนโลยียังไม่สูง ไม่มีแอร์บรัช มาถึงช่วงนี้ได้นำทักษะการถ่ายภาพ มาผสมผสานกับการสร้างผลงานศิลปกรรม โดยการปะปิดภาพที่ตัวเองชอบ กับดอกไม้ ก้อนหิน แล้วบันทึกขึ้นมาใหม่ เนื้อหาของภาพแต่ละภาพที่มีเนื้อหาตามความประทับใจที่ตนเองชอบ สิ่งสำคัญที่ทำให้ผลงานมีความเคลื่อนไหว แปลกใหม่ก็คือ ภาพและสัญลักษณ์ ที่นำมาประกอบ มีกระแสของวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลาแตกต่างกัน แสดงให้เห็นภาวะอารมณ์ และความรู้สึกของศิลปินที่ถูกกระทบจากเรื่องราวภายนอกเปลี่ยนไปทุกๆ วัน

ขณะที่ผมนึกถึงผลงาน ดวงตาของพี่เขียนเหม่อมองผ่านผมไป เขามองเสียงเบาๆ แต่ผมได้ยินคำว่า... ยอยาม่าอยู่กับกู!... จากนั้นเขาก็เดินตรงไปที่ร้านมิ่งหลี ผมมองตามไปเห็น พี่ อำมฤทธิ ชูสุวรรณ เดินสวนออกมาจากประตูมหาวิทยาลัย ให้สะพายกล้องวิดีโอ กล้องถ่ายรูป และเป้พะรุงพะรัง ผมถามว่าจะไปไหน เขาก็บอกว่ากำลังตามถ่ายรูปพระที่เดินออกจากสนามหลวง เห็นกำลังเดินไปทางตู้เอทีเอ็มของธนาคารทหารไทย แล้วให้กินจากผมไป

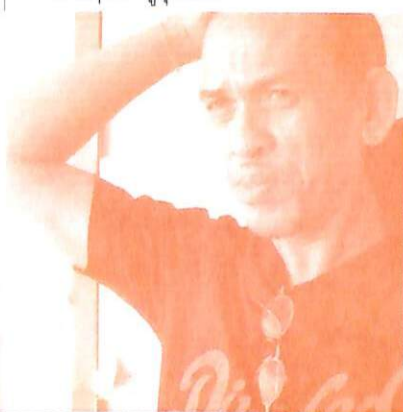
ให้ เคยวาดภาพเงาสะท้อนในกระจก ภาพมีลวดลายความเคลื่อนไหวไปตามเวลา ภาพสะท้อนและแสง สี ที่หมุนวนไปตามมุมมองที่เปลี่ยนไป ให้ได้รับทุนไปศึกษาที่โปแลนด์และเมื่อกลับจากโปแลนด์วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไป มีข้อผูกพันจากความรัก ความสัมพันธ์จากครอบครัวใหม่ การแสดงออกจากการบันทึก ความงามและภาพที่เห็นในตึกกระจกเปลี่ยนไปสู่การบันทึกเพื่อเสนอเนื้อหาที่อยากจะบอกเรื่องราวในการดำรงชีวิตของคนปัจจุบันให้ชัดเจน การบันทึกและแสดงออกใช้ภาพถ่ายวิดีโอ และสื่อภาพสมัยใหม่ เรื่องราวในผลงานมาจากสิ่งที่เห็น และความเป็นอยู่ในสังคมไทยร่วมสมัยที่หลายๆ คน อาจกำลังมองไม่เห็น เพราะไม่อยากจะรับรู้แก้ไข

รถ MPV ยี่ห้อ MITSUBISHI เบรคเดิมที่ เพราะมองไม่เห็นผมที่ยืนเก้งๆ กังๆ อยู่กลางสี่แยก ผมเหลือบตาด้วยความโกรธ เพราะเกือบถูกชน แต่ต้องตกใจ เพราะได้ยินเสียงเรียก...พี่โชค...มายืนท่ามกลางถนน! คนขับ MITSUBISHI คือ รุ่นน้องชื่อ เป๊าะ ไพฑูรย์ จงทอง

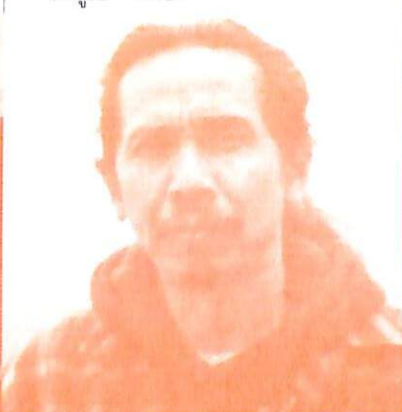
นกตล ไซตะสิริ

อำมฤทธิ ชูสุวรรณ

ไพฑูรย์ จงทอง

คังศักดิ์ กุลกลางดอน

เขาขับมาจากเพาะช่าง ผ่านท่าเตียนมาด้วยความเร็ว คงมีนัดกับพี่เขียนหรือไม่เขาก็คงเมาไวน์ ผมไม่ทันได้พูดอะไร เป๊าะก็ขับรดผ่านผมไปจอดที่ร้านมิ่งหลี่เสียแล้ว

เป๊าะ ทำงานให้กับบริษัทเสื้อผ้ายี่ห้อ Chaps เป็นผู้นำผลงานของ Designer มาจัดโชว์เพื่อทำให้โดนใจวัยรุ่นไปจนถึงวัยอาวุโส เขาอ่านใจคนโดยศึกษา ออกแบบและทำให้คนชอบสิ่งของต่างๆ ของ Chaps โดยจัดอยู่ใน Window Display ทำไปนานๆ เป๊าะเริ่มนำอารมณ์ตัวเองเข้าไปร่วมในการออกแบบ ยิ่งกระแสวิกขมที่อยู่รอบๆ ตัวมีแต่กลุ่มศิลปินที่วันๆ พูดคุยอยู่แต่ศิลปะ...Conceptual... Abstract... Installation... และอะไรต่อมิอะไร ฯลฯ จึงเป็นหนทางให้เขาแปลความคิดของคนดูร่วมกับความคิดของตนเอง รวมทั้งประกอบสิ่งของที่มีความหมายต่างๆ เข้าด้วยกัน แล้วนำเสนอให้เราได้ชมกัน

ผมคิดว่าถ้าจะแย่ง ถ้าขึ้นยืนอยู่กลางสี่แยก คงมีเพื่อนศิลปินรุ่นน้องมาทักอีกหลายคนจะถอยกลับก็เห็นรถเมล์สาย ๕๓ วิ่งมาจอดเต็มแรงที่ป้ายข้างมหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนถึงทางม้าลาย เสียงรถเบรคดังเอี้ยดลั่นถนน มีคนเซ พัดตกลงมา ๒-๓ คน และเสียงคำคนขับดั่งลั่นถนน ผมเหลียวไปมอง เห็นลูกศิษย์ชื่อ **ตุ้ม** คงศักดิ์กุลกลางดอน ที่เรียนอยู่ที่จิตรกรรมฯ ใส่ชุดขาวเกล้าผมมวยเหมือน

เพิ่งไปจำศีลจากวัดมา ผมรีบเดินถอยกลับมาที่ทางม้าลาย ตุ้มยกมือไหว้ทักทายผมอย่างรวดเร็ว แล้วเดินตัวลีบไปที่ร้านมิ่งหลี่

ตุ้ม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทคณะจิตรกรรมฯ ที่คร่ำเคร่งกับการอ่าน ได้ข่าวว่าเพิ่งสำเร็จเป็นมหาบัณฑิต ในช่วง ๕-๖ ปีที่ผ่านมาเอาเรื่องราวในวัยเด็กและเกมที่เด็กๆ ชอบเล่น มาเป็นแนวทางในการสร้างผลงาน ต่อมาจึงค่อยๆ นำเรื่องราวที่ชอบอ่านมาทำเป็นผลงาน เช่น เรื่องราวของกบอยู่ในกะลา มีความหมายที่บอกให้คนเราเกิดสติไม่ยะโสโอหังเกินไป วิธีการของเขาใช้แนวการจัดวางภาพแบบ Installation ช่วงหลังๆ เริ่มอ่านหนังสือเกี่ยวกับธรรมะ แล้วมีปัญญากับพระพุทธศาสนา จึงมีการสร้างผลงานดังกล่าว ผมนึกถึงบุคลิกของคนไม่ค่อยพูด แต่ชอบคิด และทำอะไรที่ซับซ้อน ทำให้ไม่ค่อยกล้าดูงานของตุ้ม กลัวว่าตัวเองจะเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน

ผมยืนอยู่กลางสี่แยก ขำแป้นเดียวที่กำลังคิดอะไรเพลินๆ ได้เห็นคนที่รู้จัก ๔ คน มาจาก ๔ ทาง ผมเลยได้มีช่วงเวลาสั้นๆ คิดถึงสิ่งที่พวกเขาเคยทำและกำลังทำ ทุกคนมีหลายๆ อย่างที่ติดอยู่ในใจ บางคนได้พูดคุย บางคนไม่ทันได้พูด และบางคนไม่อยากจะพูดให้ฟังแต่ที่สำคัญ ก็คือ ทั้ง ๔ คน มีเป้าหมายที่จะไปยังที่ที่ต้องการ... ถ้าใครอยากมีประสบการณ์กลางสี่แยกแบบผม ลองไปยืนสักครั้งก็ได้ครับ

รองศาสตราจารย์วิโชค มุกตามณี

นภดล โชตะสิริ
Nopadon Chotasiri
"ความงามและดอกไม้"

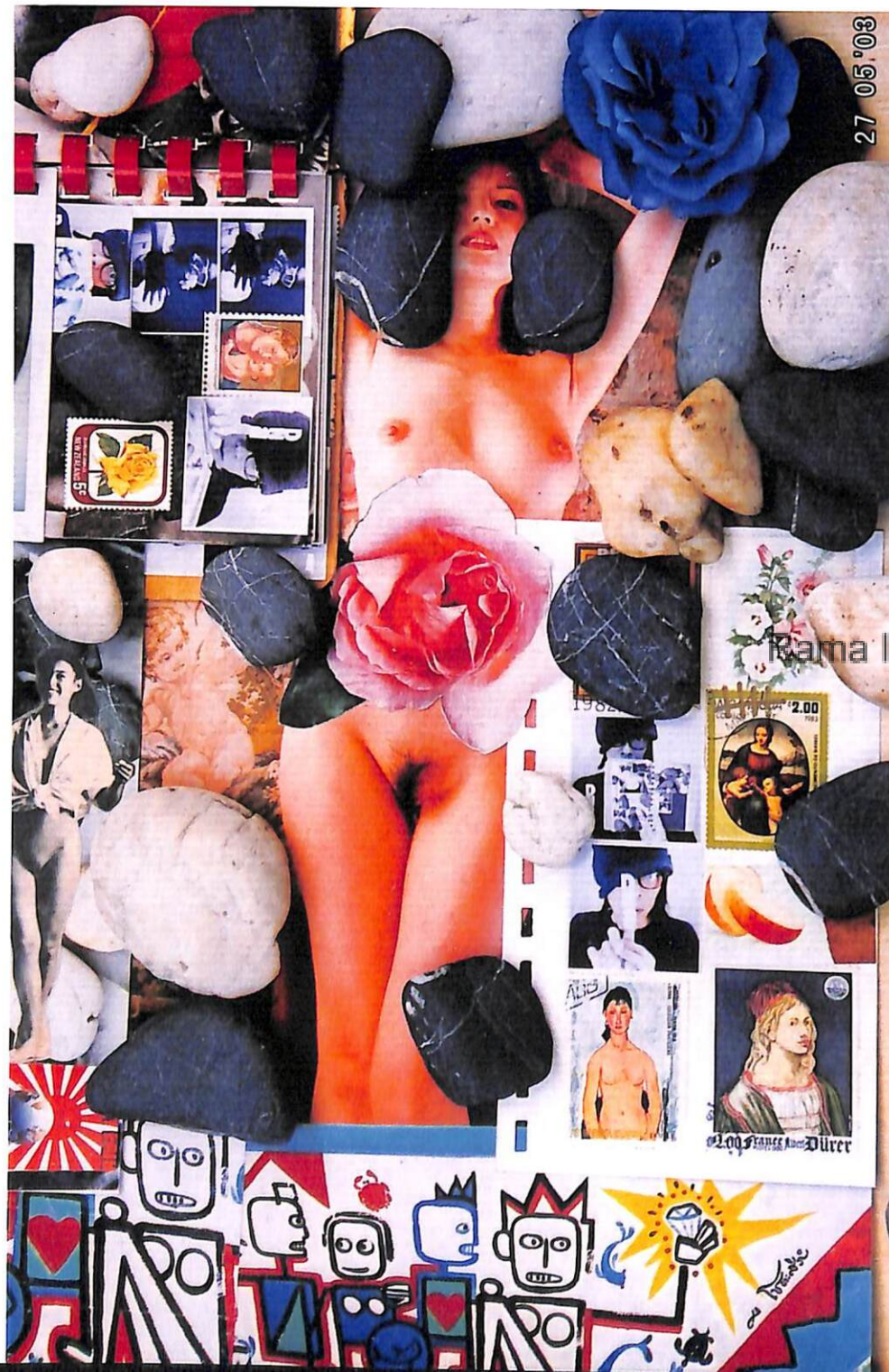
Rama IX Art Museum Foundation

นพดล โชตะสิริ / Nopadon Chotasiri / "ดอกไม้และหิน"

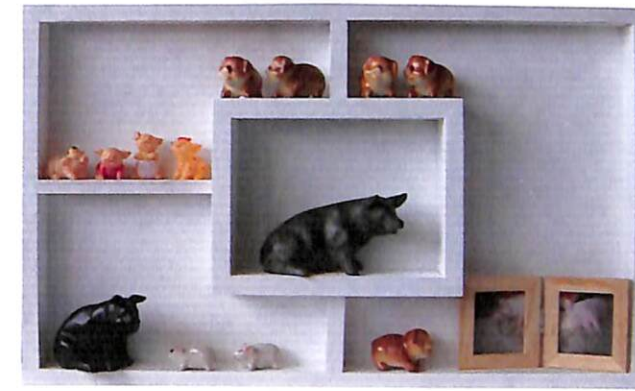

นพดล โชตะสิริ
Nopadon Chotasiri
"ดอกไม้และหิน"

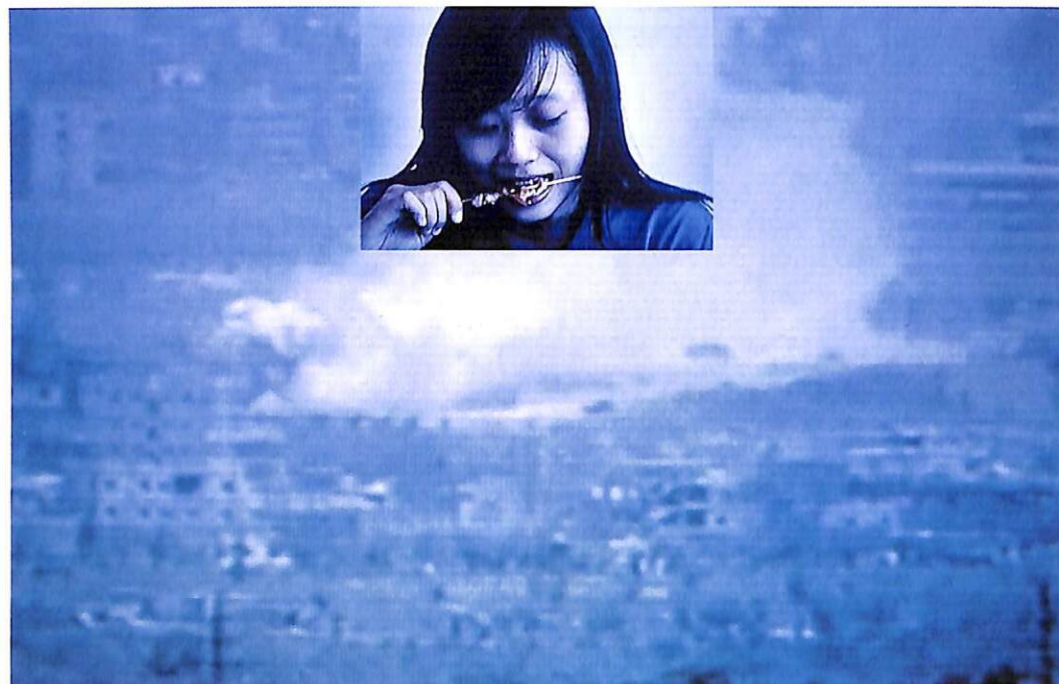
นพดล โชตะสิริ
Nopadon Chotasiri
"ดอกไม้"

Rama IX Art Museum Foundation

อำมฤต ชูสุวรรณ
Amrit Chusuwan
"หมู หมู"
เทคนิค : วัสดุผสม

อำมฤตธี ชูสุวรรณ / Amrit Chusuwan / เรื่องธรรมดา 1 และ 2 / เทคนิค : วิดีโอ ความยาว 5 นาที

อำมฤตธี ชูสุวรรณ / Amrit Chusuwan / เรื่องธรรมดา 3 และ 4 / เทคนิค : วิดีโอ ความยาว 5 นาที

Rama IX Art Museum Foundation

อำมฤต ชูสุวรรณ / Amrit Chusuwan / "เรื่องของ...หมู" / เทคนิค : วิดีโอ ความยาว 35 นาที

X Art Museum Four

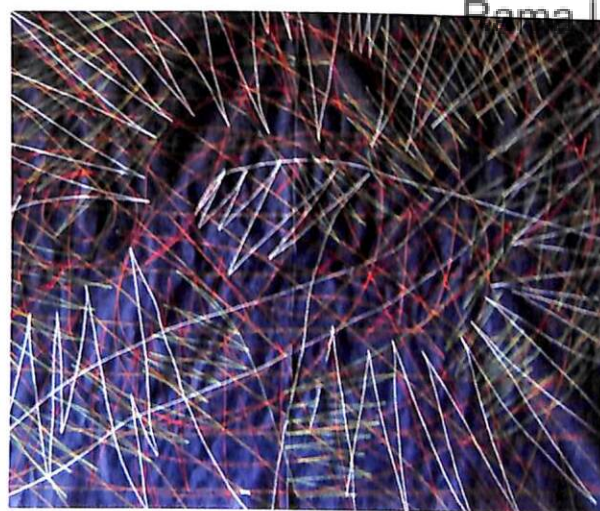
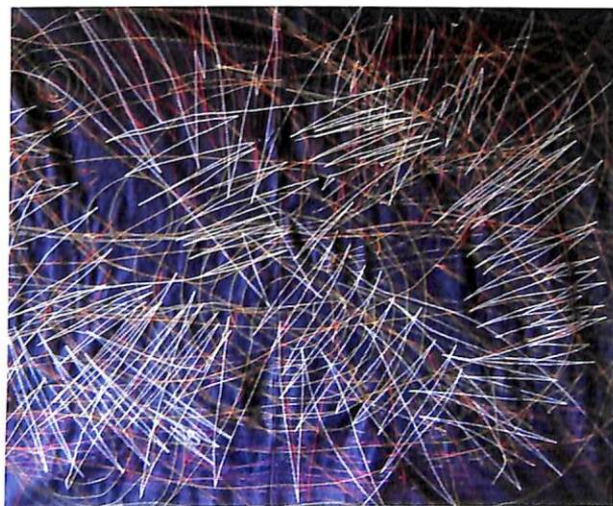
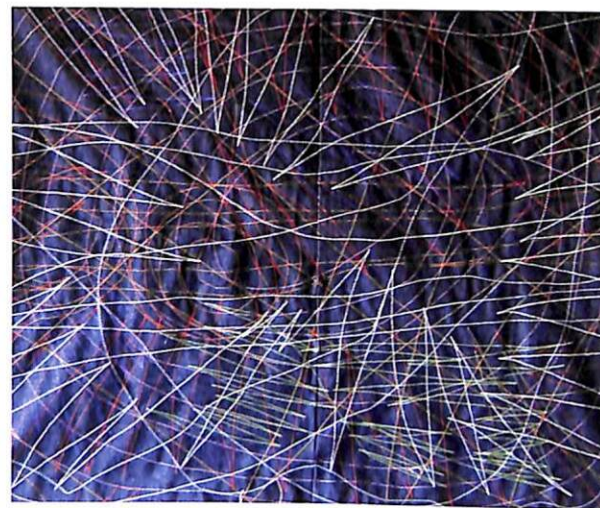
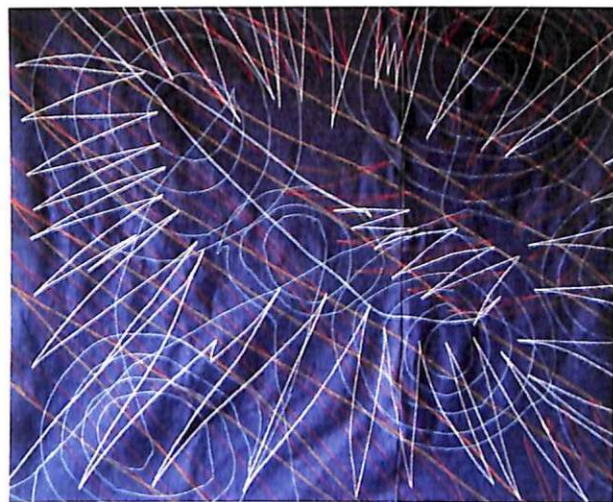
ไพฑูรย์ จงทอง
Phaithoon Chongthong
"บอลูนสีเหลือง"
เทคนิค : วัสดุผสม

ไพฑูรย์ จงทอง
Phaithoon Chongthong
“ป่าสนที่เซนต์ กาลเวรียล”
เทคนิค : ภาพถ่าย Inkjet

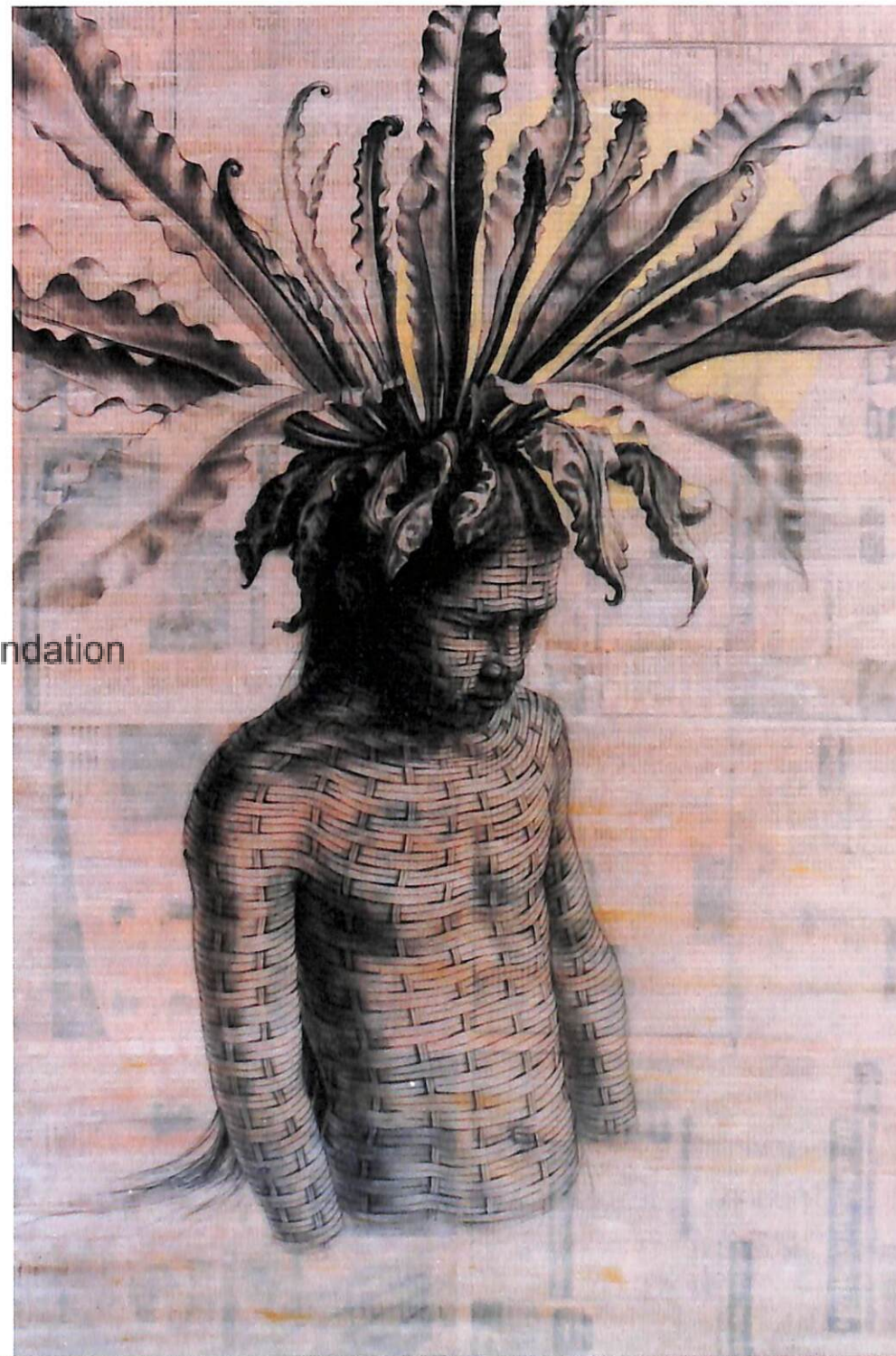

ไพฑูรย์ จงทอง
Phaithoon Chongthong
“ป่าสนที่เซนต์ กาลเวรียล”
เทคนิค : ภาพถ่าย Inkjet

ไพฑูรย์ จงทอง
Phaihoon Chongthong

“วาดเส้น”
เทคนิค : ด้ายสี-ฝ้ายยีนส์

คงศักดิ์ กลกลางดอน
Kongsak Gulglangdon

“จันทราหลังฝน”

เทคนิค : ขาโคล, สีอะครายลิก
บนกระดาษหนังสือพิมพ์

ขนาด : 100 x 150 ซม.